

Лоп.
МЗ

РЕШЕНИЕ

Номер 951

Година 14.05.2018

Град Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Бургас, XVI-ти състав на деветнадесети април две хиляди и осемнадесета година, в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Павлина СТОЙЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. Даниела ДРАГНЕВА

2. Веселин ЕНЧЕВ

Секретаря Кристина Линова

Прокурор Христо Колев

Като разгледа докладваното от съдия Драгнева касационно административно дело номер 369 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.185 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест от Прокурор при Окръжна прокуратура Бургас против разпоредбата на чл.15, ал.2 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Айтос (Наредбата). Счита, че Наредбата в посочената ѝ част е незаконосъобразна и противоречи на нормативни актове от по-висока степен. Прави искане разпоредбата да бъде отменена, като незаконосъобразна и да се присъдят направените разноски.

Ответникът – Общински съвет Айтос редовно уведомен, не изразява становище по направеното оспорване.

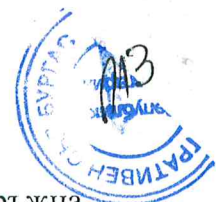
Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и съобрази разпоредбите на закона, установи следното:

С докладна записка изх.№ 61-00-26/19.02.2003г. от кмета на община Айтос (л.62 от делото) е внесено предложение до Общински съвет Айтос относно приемане на Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Айтос.

С решение 416 по протокол № 43/26.02.2003г. (л.73-75 от делото) на заседание на Общински съвет Айтос, с мнозинство от 18 гласа „за“ и 2 гласа „въздържал се“ е взето решение, с което се приема Наредбата.

С докладна записка изх.№ 61-00-135/16.09.2003г. от кмета на община Айтос (л.82-83 от делото) е внесено предложение до Общински съвет Айтос относно изменение и допълнение на Наредбата.

С решение № 487 по протокол № 49/23.09.2003г. (л.86-87 от делото) на заседание на Общински съвет Айтос, с мнозинство от 15 гласа „за“ и 2 гласа „въздържал се“ е взето решение, с което се приема изменение и допълнение на Наредбата, като се създава нова ал.2 в чл.15. Тази разпоредба е оспорена с протест

изх.№ 20970/17 от 06.02.2017г. подаден от Тиха Стоянова – прокурор при Окръжна прокуратура Бургас.

Наредбата е подзаконов нормативен акт, чието оспорване пред съда е регламентирано в дял трети, раздел III чл.185-194 от АПК.

Протестът е процесуално допустим, като подаден от надлежна страна, имаща право и интерес от направеното оспорване, а разгледан по същество е основателен.

Съгласно чл.186, ал.1 от АПК, право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения, а съгласно ал.2 прокурорът може да подаде протест срещу акта.

Съгласно чл.187, ал.1 от АПК, упражняване на процесуалното право на протест в този случай не е обвързано с преклузивен срок.

Съгласно чл.168, ал. 1 от АПК, приложим в настоящото производство по силата на препращащата разпоредба на чл.196 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващите, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорената разпоредба на Наредбата, на всички основания по чл.146 от АПК.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е разпоредбата на чл.15, ал.2 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Айтос, съгласно която *„За общински и държавни имоти, ползвани или наети от други лица, такса се заплаща от общината, съответно от държавата за сметка на наемателя/ползвателя.“*

Обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация са уредени със ЗМСМА, чиито разпоредби очертават правният статут и компетентността на общинския съвет. Като органи на местното самоуправление на територията на съответната община, общинските съвети, решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. По силата на чл.76, ал.3 от АПК, във връзка с чл.8 от ЗНА и с чл.21, ал.2 от ЗМСМА и в изпълнение на предоставените им правомощия, те са овластени да издават административни актове, включително и подзаконови нормативни актове под формата на наредби, с които уреждат, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение.

Оспорената разпоредба е приета в установената от закона писмена форма, но е нищожна.

Съгласно чл.7, ал.2 от Закона за нормативните актове (ЗНА), Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а съгласно чл.8 от ЗНА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

В случая, оспорената разпоредба от Наредбата урежда обществените отношения свързани със заплащане на такса битови отпадъци за имоти – общинска или държавна собственост, които са били отдадени под наем или се ползват от трети лица, като тя е приета от Общински съвет Айтос без да е налице законова делегация за това.

112

Съгласно разпоредбата на чл.64 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща от лицата по чл.11 от ЗМДТ за имотите на територията на общината. Според чл.11 от ЗМДТ, задължени лица са: собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти; собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот; ползвателят - при учредено вещно право на ползване; концесионерът – при учредена концесия; лицето на което е предоставен за управление общински или държавен имот, т.е. таксата за битови отпадъци е задължение, установено със закон и се дължи от лицата, предвидени в ЗМДТ. Разпоредбата на чл.9 от ЗМДТ, делегира правомощия на общинските съвети да приемат наредба, с която да се определят и администрират местни такси и цени на услуги, но не и да определят задължените лица, като по този начин да се уреждат обществени отношения, регулирани от нормативен акт от по-висока степен - ЗМДТ. Ето защо, Общинският съвет не е бил овластен да приема процесната норма, тоест тя е приета без наличие на законова делегация. Липсата на материална компетентност на Общински съвет Айтос, да приеме разпоредбата на чл.15, ал.2 от Наредбата, води до нищожност на същата и доколкото тя има самостоятелно значение това не води до нищожност на цялата Наредбата.

В допълнение на изложеното следва да се има предвид, че доколкото тази разпоредба противоречи на ЗМДТ, то тя фактически и не следва да се прилага с оглед нормата на чл.15, ал.3 от ЗНА, съгласно която ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.196 от АПК, в полза на Окръжна прокуратура следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 20,00 лева, платена такса за обнародване на оспорването в Държавен вестник.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, Административен съд Бургас, XVI-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА разпоредбата на чл.15, ал.2 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Айтос, със следното съдържание: „За общински и държавни имоти, ползвани или наети от други лица, такса се заплаща от общината, съответно от държавата за сметка на наемателя/ползвателя.“

ОСЪЖДА Община Айтос да заплати в полза на Окръжна прокуратура Бургас разноски по делото в размер на 20,00 лева (двадесет лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

РЕШЕНИЕТО да се обнародва по реда на чл.194 от АПК, при неподаване на касационни жалби или протест или ако те са отхвърдени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1

